

el somni d'un nit d'estiu...

relat trovadoresc d'anada
i tornada a un dejà vu...

SINGULAR WORK by Ei POINT

**relat trovadoresc d'anada
i tornada a un dejà vu...**

SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

CARACTERÍSTICAS TÉCNICAS DE LA OBRA

Título de la obra : **relat trovadoresc
d'anada i tornada
a un dejà vu...**

Año de producción : 2026

Autor : Ei POiNT

Correo electrónico : fotosinver@gmail.com

Web : www.lensculture.com/ei-point

Técnica : ID sobre llenç deixat al vent

Tipo de soporte : llenç fotogràfic voilé

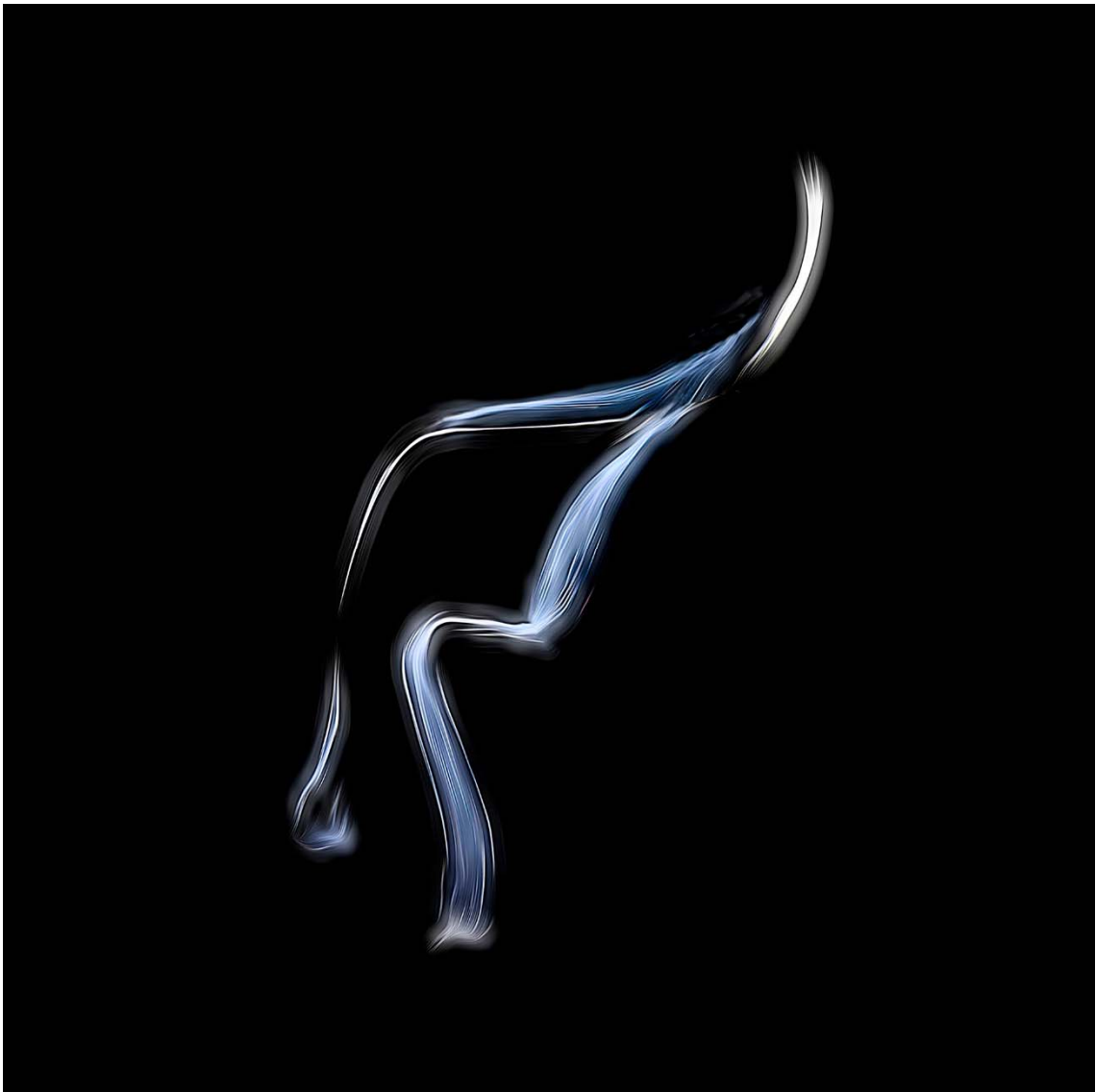
Dimensiones : 20 x 200 cm

Otras características : la obra per a aquesta exposició es
suministra en edició “obra única”

Instrucciones para el montaje: l'obra es col·locarà penjada del sostre i deixant lliure la part inferior a l'albira del que faci el vent de la sala i d'acord amb la seva capacitat de moviment i del que transmeten els seus paraments és necessari disposar al menys d'un perímetre d'1,20 m al seu voltant lliure obstacles

**relat trovadoresc d'anada
i tornada a un déjà vu...**

SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

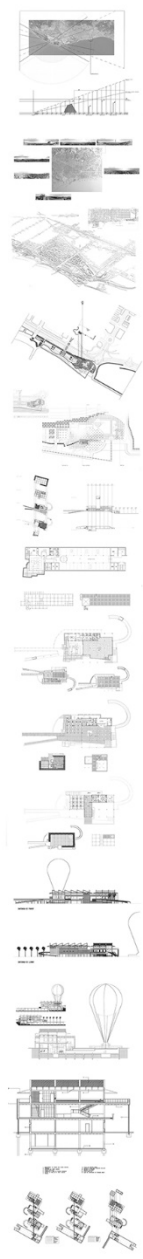

imatge conceptual

relat trovadoresc d'anada i tornada a un dejà vu...

SINGULAR WORK by Ei POINT

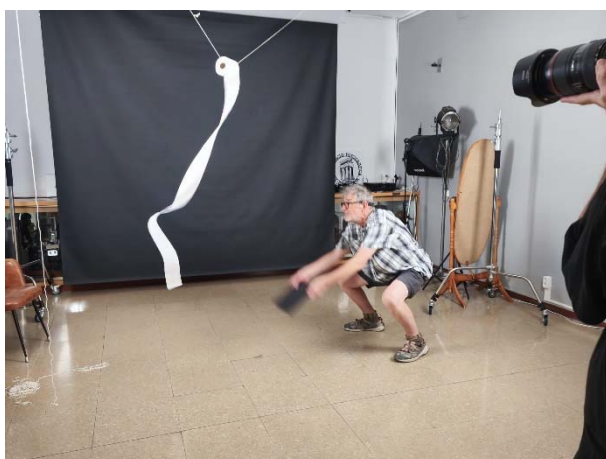
anada

tornada

relat trovadoresc d'anada i tornada a un dejà vu...

SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

imatge catàleg - making of a la AFC

**relat trovadoresc d'anada
i tornada a un dejà vu...**

SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

pessiga't

anemem somni a una vivència personal succeïda en un univers paral·lel on les nostres capacitats de control dels reguladors motors resten en desconexió i heus aquí on alló que els nostres microtúbols ens proporciona és el que ens sumergeix en una experiència que parafrassejant al celuloide en trasllada vers a una escenificació no estàtica en la que no només hi participem sinò que en aquesta successió tan real de fotogrames ens pot ubicar-nos en una diversitat d'opcions i relacions que al restar deslligades de l'ombra de la formalització de l'entorn i on quan suposadament la seva parametrització la controlem, es trenquen tants motlles que per a bé o per no, els seus efectes ens perduren i persegueixen durant temps sempre i quan no siguem capaços de fer net.

el que heu trobat a la sala tanca aquesta aportació tripartita amb el que us he pretés provocar mentre us inmiscuïa en una mena de somniar despert, un altre manera de fer-ho

quan la informació que un disposa no el trasllada a un estat de relació local i definida vers una realitat. Aquesta presència emplacional deriva a un conjunt d'observadors vers una situació de multiplicitat d'estats interpretatius que colapsa quan el triangle imatge del catàleg, títol de l'obra i la pròpia obra conflueix i per tant la dispersió es tanca.

així doncs en aquest interregne temporal heu restat teletransportats vers a una experiència quàntica i el principi d'incertesa intrínsec d'una observació individualitzada no tans sols ofereix una varietat d'interpretacions sinó que també al pasar per la reixeta i estampir-se en el parament de la conversa no nomès ens facilita descobrir les decoherències sinó també la constatació d'una interrel·lació entrelaçada a distancia que tan treia de folleguera a l'Einstein i que ho batejava con una acció fantasmal.

Bé doncs, arribats aquí cal preguntar-nos on rau la obra, si en aquesta lliviana i subtil intervenció llençada al vent d'un somni arquitectònic d'una no, sinó de moltes nits d'estiu i que ja esdevé des del segle passat i que resta a la sala formalitzada en un textil voilé..., o en la performance interpretativa en la que s'ha vist immers l'observador...?. Ja direu si en sentit ampli, el que heu viscut us ha fet pessigar

10.436 PREMIS - Ei POiNT

Alma Olko – OLKOPHOTO PRESS

març 2025

a.olle'coderch , nascut a la vora del Mediterrani, arquitecte urbanista, aparellador i fotògraf quantic afiliat a l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, la Fundació Hervàs Amezcua per a les Arts i a h-associació per a l'art contemporani.

Meritada en concursos internacionals com l'organitzat per la ThyssenKrupp Elevator el 2009 a Dubai, el Kleflavik Internacional Airport Extension al 2002, a la Biennal Europea del Paisatge i a les Biennals d'Arquitectura del Vallés i de les Comarques Centrals i si el camerí de la seu de l'AFC a la Ciutat és una sorprenent caixa on delicadament i singular ens mostra el seu quefer en la paxis de la "venustas" la "firmitas" i la "utilitas", és ben cert que el nostre convidat, Ei POiNT, no disposa d'una extensa obra arquitectònica en modo convencional i és a la fotografia on majoritàriament ha pogut desenvolupar llur creativitat i posar-nos al abast un gran volum d'obres que a més a més reuneix un ampli ventall de reconeixements internacionals..., 2022 Architecture MP amateur dyscovery of the year, Gold level al Viewbug i Silver Level i top 50 BPS ranked al Photocrowd. Voreja les 400 exposicions arreu i quin portafoli ha estat guardonat en nombrosos concursos internacionals de fotografia entre els que cal esmentar els assolits al Siena IPA, Lens Culture Street PA,

International.PA, Fine.Art.PA, Epson IPA Monochrome B&W PC, Crhomatic. A.IPC, the Yelow A, Tokyo IPA, Moscow IPA, PX3 PPh Paris, Zebra A, HIPA, B&W PA, London ICC, Lugano A, Siena CPA, Architecture AA, Urban PA, Spotlight A, TBWG A, FIBA A, Siena DCA, ND A, Budapest IPA, Close-Up POYPA, New York PA, MUSE PA, Monovisions PA, European PA, Architecture MPA ... i que a Barcelona la podem ja saborejar de forma permanent als vitralls del recentment inaugurat Mausoleu Metropolità...!!!!

Ens plau dur-lo en aquest espai ja que molt recentment ha ultrapassat el llindar dels 10.436 premis en concursos Internacionals de Fotografia...

Oph – bon dia

EP – bon dia tot lo dia...!

Oph – 1 número de 5 xifres per concretar els que reunint oi...?

EP – sí, ja en són cinc, de fet son tants com els dits d'una mà i que hi ha que ho faci especial oi...?

Oph – 10.436 premis, un númro un xic estrany oi...?

EP – pòtser sí o pòtser no...

Oph - ho pot aclarir...?

EP - doncs mira..., estem en 1 societat de lletres on les xifres es mouen a tort i dret i no s'hi para en la dimensió adscrita a aquestes..., tanmateix els de ciències també hi col·laboren amb la seua abstracció

Oph - vaja...!

EP - de fet 10.436 com a número absolut no es pas un número que sigui gaire rellevant, si el compares amb un gúgol plex és realment insignificant

Oph - caram...!

EP - ..., però si ho posem en un contexte relativitzador aleshores la dimensió d'aquest número canvia radicalment

Oph - podries argumentar-ho...?

EP – tot i que els sous potser vagin pujant al ritme que no voldriem , no som capaços de seguir a la inflació i amb 10.436 € a la butxaca poques ximpleries pots fer a BCN però 10.436 premis representa obtenir-ne un xic més de dos centenes per any i durant 50 de seguits...!

Oph – la calculadora en fixa 204...,aixó representa al voltant de quatre premis a la semana...!

EP - exactament, són dos premis cada tres dies durant totes les setmanes del any i sense deixar-ne una de vacances ..., i a sobre durant una extensa vida laboral i sens defallir..., però prefereixo mirar-m'ho com 1 cada dia...

Oph – sí però hi ha algo que no me cuadra.....?

EP – si...?, doncs qué...?

Oph – doncs que la semana té set dies i si en rebs dos cada tres o com ho prefereixes, un cada quatre..., ?

EP – es clar..., vist d'aquesta manera la cosa tontolla oi...?

Oph – i tant..., no ho entenc

EP – es senzill, ben senzill...!

Oph – si així ho dius..., bé doncs com s'enten aixó...?

EP – amb la nova setmana laboral de 4 dies impulsada per les autoritats és fàcil d'entendre oi...? Durant 4 dies per setmana produeixes full i tens 3 dies de recompensa per fer el que vulguis...! has provat aquesta forma de fer...?

Oph – potser que ocasionalment algun cop ho hagi fet però tant de temps com ho has fet..., això és excepcional oi...?

EP – sí potser que ho sigui i donar-te'n compte, proposar-t'ho i fer-ho...

Oph – ha estat genial oi...?

EP – sí..., és una forma de poder distribuir el que fas d'una manera que molts no hi esteu avesats...

Oph – i això que suposa...?

EP – doncs que aquesta seriació quasi similar de períodes diversos de temps et permet poder realitzar altres activitats que ls finde que els que habitualment disposa el people no s'ho pot proposar...!

Oph – qui ho pogues fer oi,,,? Bé anem per parts..., com es pot arribar a aquesta quantitat de premis oi...?

EP – doncs mira..., anant pas a pas

Oph –Bé..., això ha estat un no parar oi...?, has seguit alguna rutina...?

EP – i tant..., ha estat un intens no parar de preparar, presentar i veure que ha passat...

Oph - que fàcil m'ho has posat oi...?

EP - a l'arquitectura que és d'on m'he format estem obligats a quantificar l'art...

Oph - bé doncs seguim..., com s'arriba aquí...?

EP - doncs amb un contingut divers i fent-lo circular en els canals adequats i sobretot ser constant,... molt constant

Oph - ho podries concretar...?

EP - en quan a contingut, manego 1 portafoli d'unes 2.000 fotos de temes diversos on l'arquitectura hi predomina per sobre del paisatge i també la fotografia esportiva,i les composicions amb objectes hi tenen també el seu espai

Oph - I el retrat...?

EP - el retrat hi és de forma testimonial si bé el poc que hi ha, té el seu pes i a més a més en algun cas he fet escola...

Oph - sí..., a quin...?

EP - a les BBC

Oph - i en lo dels "canals" a que et refereixes...?

EP - doncs a escollir els concursos on hi pots obtenir un bon score i d'acord amb les meves preferències, els concursos on la fotografia d'arquitectura hi tingui espai és on principalment hi participo

Oph - en el teu llistat de premis quasi tots son al estranger

EP - exactament, a fora del Estado és on hi rau la quasi totalitat de concursos d'arquitectura

Oph – per cert..., tampoc tens premis a l'àmbit federatiu

EP – de les de fotografia no però si que en tinc 1 a la FIBA..., la internacional del basket...!

Oph – com pot ser aixó...

EP – aquesta és una historia que també a joves promeses del futbol els passa i que fa que es saltin pasos en la seva etapa formativa... En el meu cas no és ben bé així però hi ha certa similitut...

Oph – aviam...

EP – la Federació aporta el mateix modus operandi que els concursos a nivell estatal ja que aquestos s'emmirallen en les propostes d'aquella...

Oph - amb el teu extens volum de premis sobta que la teva obra no sigui gaire coneguda al País oi...?

EP - sí, aquest és un fet diferencial i podriem dir que és propi de la idiosincràsia del País

Oph - explica't...

EP - a Catalunya el cult al exotisme hi és força arrelat..., un fet que potser s'instal·là des de fa uns segles en la nostra societat que fa que tingui molta racança en valorar lo que té a prop i s'escapuleix en l'exotisme per a sobreviure culturalment mentres va aprofundint amb lo seu desarrelament

Oph - parlans de la teva obra...

EP - si en els meus inicis vaig transitar per l'abstracció lumínica al entrar en contacte amb la AFC vaig anar derivant cap a una expressió menys deslligada de la forma natural on lo que s'etiqueta com a fotografia hi trova la seva aparença més generalitzada. Tanmateix les activitats que he viscut tant a la FHA com a "h" han contribuït a donar un contingut estèticament diferencial i polièdric.

Oph - però hi ha quelcom diferencial amb el teu portafoli oi...?

EP - sí..., deriva del mètode de fer la imatge, majoriament m'expresso a l'àmbit de les panoràmiques

Oph - i aixó que suposa...?

EP - doncs que el punt de vista que faig servir fa que gaudeixi d'una imatge amb multitud de plans, contrastos i il·luminacions sent a l'àmbit de la fotografia d'arquitectura on aquest modus de fer adquireixi una major expressivitat

Oph - quina especialitat de la fotografia destacaries...?

EP - la fotografia és la "pintura" del segle XXI i totes les seves especialitats tenen el seu grau d'interés però si me tinc que quedar amb una, la d'arquitectura és la meva preferida

Oph - sembla obvi..., però perquè...?

EP - factors d'escala, estolicitat del model, atmòsfera poc arrengeable i disposar d'1 estudi on difícilment el pots modificar

Oph - has esmentat que formules les teves expressions a l'àmbit de les panoràmiques, que tenen aquestes d'especial...?

EP - les panoràmiques son 100 x 100 digitals i és aquí on hi arriben al seu zènit, tanmateix sense el post-processat alfanumèric les panoràmiques ho tindrien cru. Tanmateix i derivat de les pròpies panoràmiques també hi ha un fet diferencial respecte a la presa tradicional de la fotografia i és que arribo al estudi sense un arxiu sortit directament de la càmera per procedir al pos-processat. Aquí es interessant l'apunt que fa en Joan Manel Amigó

respecte a la meua forma de procedir ja que m'etiqueta com "apóstol del trencadís"...!

OPh - t'havies fixat aquesta xifra com a objectiu a assolir...?

EP - realment en un inici, lo fet de participar en concursos no tenia la idea d'assolir un determinat número de premis sinó la de objectivitzar el meu quèfer en un món que és molt subjectiu i al anar obtenint les meritacions i anar-les acumulant aleshores et plantejges arribar-hi i en el meu cas el fet de de que fos possible passar l'Ecuador, com així ho fou el assolir la fita a l'any del Centenari de l'AFC aleshores ja tens un ritme i una marxeta que tal com diuen els maarathonians als passar el mur dels 30..., el que queda ja és de baixada

OPh – aquell 2023 fou un any ben especial oi...?

EP –sí que ho fou i és un any a recordar...!

OPh – deixa-ho anar...

EP – a més a més de ser l'any del centenari de l'AFC ..., esdevingué la cirereta d'un pastís que s'inicià tot just a les darreries del 22 amb lo premi al AMP i les altres publicacions de l'esmentat Centenari com ho son el llibre i el video. Tanmateix, el fet de que aquell any també hi celebrà els 25 del meu inici professional com a arquitecte ho ha acabà d'arrodonir...!

OPh – un any plé d'esdeveniments oi...?

EP –sí i la cosa continuà al 24 on a més a més de culminar el centenari de la mare que al Juliol va traspasar, també s'inaugurà a la Ciutat un espai dedicat a la memoria dels barcelonins on a modus de vitralls, hi rauen 12 imatges meves a gran format on es testimonien vestigis dels modernistes ...!

OPh – un espai d'aquesta significancia és quelcom a destacar oi...?

EP –sí i en aquest món d'imatges virtuals, un espai plé de sensacions com ho és el del Mausoleu Metropolità es una proposta concretada en físic que genera un fet diferencial no només pel caire d'emergència a la configuració d'una ciutat tal com citava l'Aldo Rossi sinó també pel tamany i gran format de la intervenció ...!

OPh – i tenint en compte la capitalitat de l'arquitectura al 2026...

EP – de moment resta tot en propostes i veurem que se'ns deixarà concretar...

OPh – al començament esmentaves que la teua semana tenia 2 parts, els concursos en són una i el "finde" que t'ha suposat...?

EP – doncs de moment aquest interregne temporal em permet desenvolupar altres activitats que tenia en desenvolupament aletargat des de fa temps i d'altres que vagin posant-se en el camí i que donin visibilitat al que vaig proposant

OPh – bé doncs restarem amatents al que ens vas oferir oi...?

EP –sí..., veurem què, quan i on els projectes es van concretant ...!

OPh - ara t'ho vaig a posar difícil..., de totes les obres guardonades quina és la millor

EP - aixó de les fotos favorites és una qüestió que te la seva dificultat i com que la meua producció és a l'àmbit de les panoràmiques em permeto el

luxes de citar-ne un per a cada especialitat i així doncs “Aldeyjarfoss” en el cas de les panorames, “Kerepacupai vená” als vertorames, “evasion” als matriorames i “the Lord of the Forest” als spherorames

Oph - be, n’has citat quatre..., totes elles excepcionals però insisteixo, amb quina te quedes...?

EP - sí totes son molt especials però si m’he de quedar amb una, em decanto per la darrera “the Lord of the Forest”, els spherorames son la meua marca d’identitat i a més a més en aquesta imatge he tret a la llum un secret que l’autor de l’edifici no va deixar escrit...!

Oph - encarem el final..., creus que pot haver-hi un abans i un després amb la fita de premis que has assolit...?

EP - aquesta pregunta és la que té tota la pinta de ser la del milió de dòlars...!, doncs potser així hauria de ser però amb lo tarannar d’aquesta societat que rau al País no crec que la cosa canviï res. Sí que cal dir que un cert reconeixement em facilitaria contactes i disposar d’accessibilitat millorada a determinats llocs arquitectònics. Tal com deixà sentenciat en Quico, el Celio, lo Noi i lo Mut de Ferreries si no la fas grossa no se’n parla ..., de moment aquíestic i ja vorem que hi esdevé...

Oph - els artistes mai us atureu, tens projectes de futur...?

EP - sí i encara que actualment i per motius familiars la meua activitat exterior resta força limitada, els projectes no paren de bullir i si no hi arriben a concretar-se en físic, al menys espero que hi hagin restes virtuals

Oph - seguiràs fotografiant de per vida...?

EP - tot i les limitacions que la fotografia encara mostra, mentres circulin els electrons faré i cercaré grafiar amb la llum...!

Oph - moltes gràcies Ei POiNT per les teves aportacions..., has aportat tot un seguit de temes que per limitacions d’espai han restat oberts i esperem veure’ns de nou per a seguir aprofundint

EP - cap problema Alma, arribar on he arribat ha estat una travessa en un desert, una experiència amb moltes vivències i que els mitjans de comunicació heu de valorar i fer partíceps a la societat i com que el temps ens la tornat a jugar, quan hi hagi una nova oportunitat per anar seguint’ho comentant, allí hi seré...

ALDEYJARFOSS

EVASION

KEREPACUPAI VENÀ

THE LORD OF THE FOREST

**relat trovadoresc d'anada
i tornada a un dejà vu...**

SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

somnià despert

Si per somniar dormits es requereix d'una calidesa de confort, per fer-ho despert cal disposar d'un xic menys de temperatura ambient per no distreure els microtúbols en funcions de supervivència i si el somni és com la natura on se'ns permet ser-hi però és alhora tan fràgil que no podem variar ni un pel del relat ja que sinó se'n va l davant el repte que ens presenta aquest "singular work" és aleshores quan la crítica d'art ha de sortir de la seva zona de confort i adequar-se a les noves manifestacions que en el món de l'art es produeixen i no caure així en aquell tòpic de "no ets a la línia" que front al que se'ns defugeix ens dúu cap a un forat negre al que "bola negra" d'en Lorca aludeix

al catàleg hi ha una cronofotografia realitzada a estudi i formalitzada per apilament seqüencial que en modo estroboscòpic relata el moviment que aquell llençar al vent provoca al llenç o manifestació del que es mostra a la sala. Diferint en format al del catàleg, ala sala i proper a la obra hi

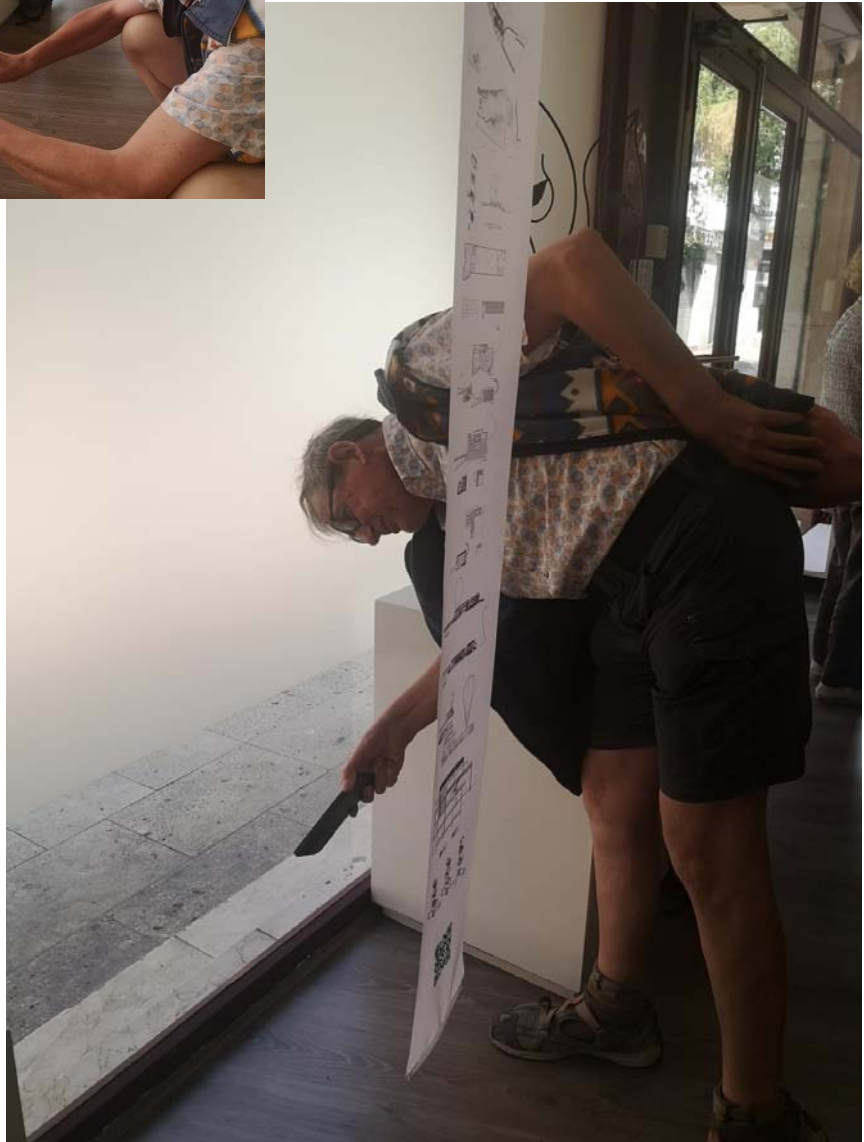
ha la cartela amb les dades que identifiquen la proposta artística individualitzada. El fet d'atorgar sentit identitari als elements que la exposició forneix a l'artista en relació amb la obra, imatge del catàleg i cartela així com la pròpia obra i quan el catàleg es posa a l'abast de l'observador amb antel·lació de l'apertura de l'espai expositiu ha fet que l'autor hagi pogut configurar una situació d'incertesa al espectador degut al fet que el reduït espai que el catàleg atorga a cada obra impossibilitava una adient reproducció d'aquesta atenent al format que l'artista ha emprat per a la seva expressió ja que és el que més acuradament representa la linialitat vivencial d'un somni. En efecte aquesta dispersió informativa ens trasllada vers a un hipersistema ecuacional i allò que exterioritza tanta insignificància com ho és la cartela de l'obra, ens acabarà resolent l'enigma plantejat a l'entorn d'aquesta ja que és l'unic imput que romàn invariable en tot el procés que ens ha traslladat a una "bámbolla nella bámbola", una "obra dins la obra" que enriqueix i atorga altres dimensions amb el que estem dialogant i que ens ubica vers a una multiplicitat de solucions quina superposició en una interpretació col·lectiva ens determinarà quin posicionament del imaginari colapsat i manifestat en un large-scale brainStorming s'assimila amb la realitat

clouré aquesta experiència amb aquell fregar-nos els ulls fruit del qüestionar-nos que passa si el que realment hi rau a la mostra és la obra en realitat o una projecció d'aquesta ja que aquella encara s'ha de construir. Tenim una imatge al catàleg, tenim un títol i una informació de tècnica i mides i tenim una escenificació a la sala que és un model·lització monocromàtica – els somnis son com les pristines "pelis" oi...? - i una guia per a poder-la construir. Aleshores on som realment, estem somniant desperts..., tal com suggereix l'Ei POiNT..., ens haurem de pessigar oi...?

**relat trovadoresc d'anada
i tornada a un déjà vu...**

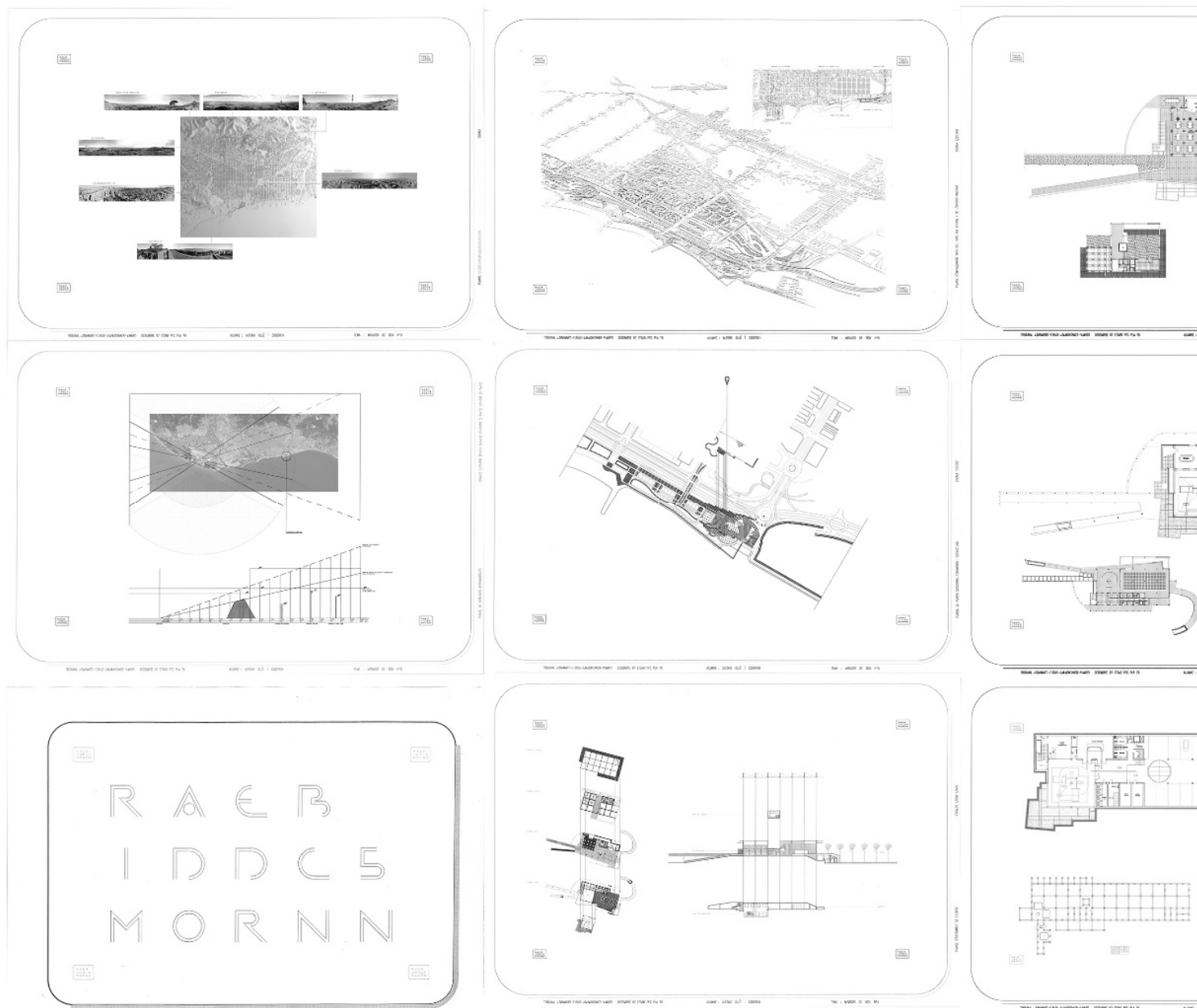
SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

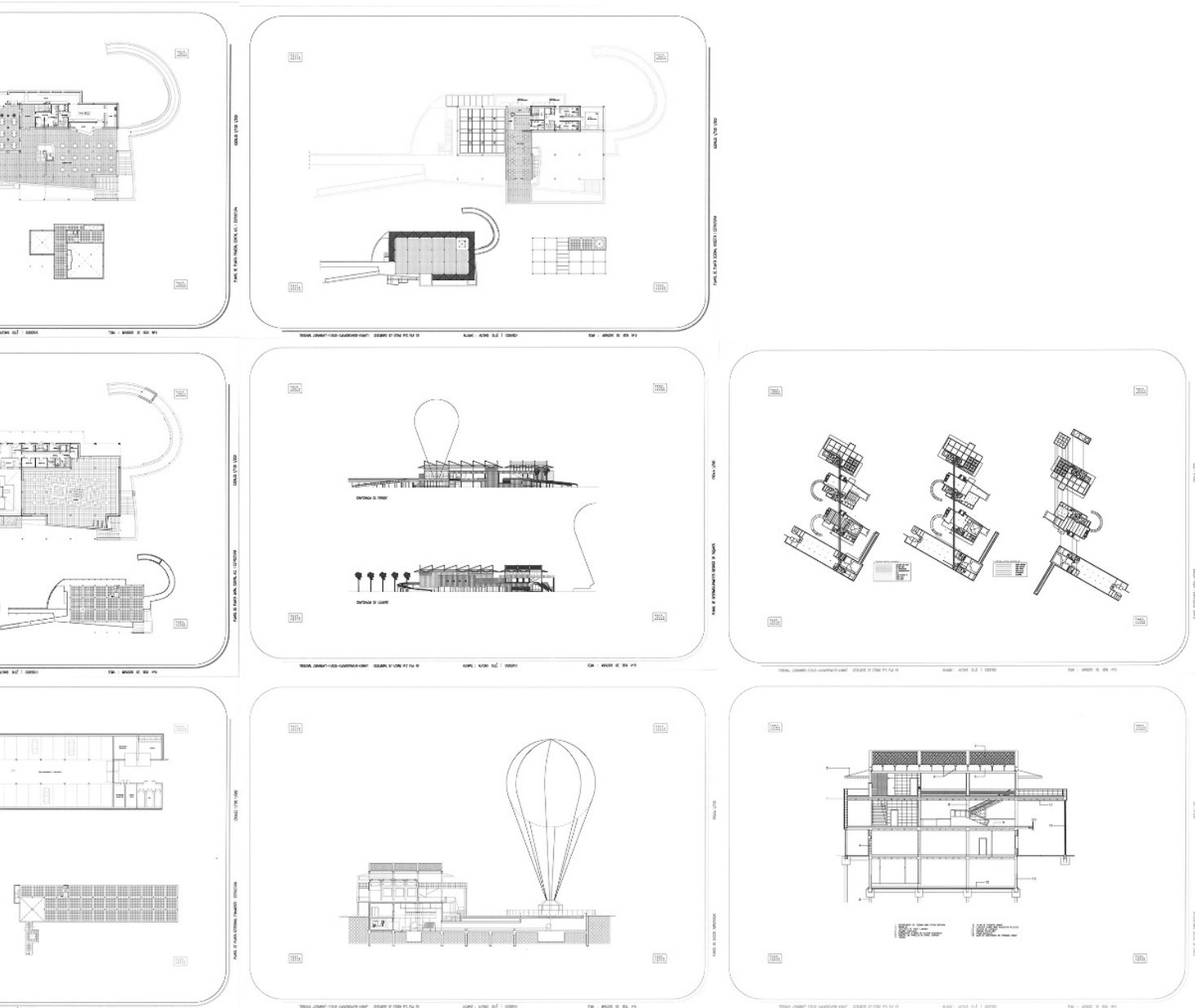
OCT – DES 2026 A LA FUNDACIÓ HERVÀS AMÉZCUA PER A LES ARTS DE GAVÀ

relat trovadoresc d'anada i tornada a un dejà vu...

SINGULAR WORK by Ei POiNT

anada

**relat trovadoresc d'anada
i tornada a un déjà vu...**

SINGULAR WORK by **Ei POiNT**

tornada

AEROLIGHTPORT BCN
A.OLLE'CODERCH, architect

Technical file

Project name: AEROLIGHTPORT DE BCN
Author: A.OLLE'CODERCH, architect
Project designer: N'ALFONS
2D designer: DANI PIEDRAFITA
3D designer: GUILLERMO GRASSO
project date: NOV. 2001
projected area: 96 Ha approx.

Activities included: MIRADOR DE BCN N.5
HYDROJETPORT
ZEPPELINOPORT
HIDROPORT
HELIPORT

This project developed at home in the early years of the 21st century was part of the citizen initiative developed in Barcelona under the title "BCN 2001, THE ODYSSEY OF SPACE"

Our study participated in this call with the BCN AEROLIGHTPORT project, a proposal that deals with the implementation in Barcelona of a new aeronautical leisure and sports activity located on the seafront of the city, near the mouth of the Besòs, with the will to be the piece that closes the said facade of the city in this area at the same time as it serves as ball joint or nexus of union of the diverse flows that come together in this place.

BCN AEROLIGHTPORT is understood as a transit space, it is a gateway from the city to the outer space, they allow you to leave it but also return to it. Formally, in this extreme place of the city and with a geography of marshes, this project is developed in a series of spaces that are nothing more than a multitude of tense and intuitive corners that project towards a route, parodying the passage of time. symbolized by the happening between the new and the old.

The MIRADOR DE BCN N.5, the HYDROJETPORT, the ZEPPELINOPORT, the HIDROPORT and the HELIPORT are the offers that the citizen will find in this place with a marked aeronautical vocation, destination that already the Macià Plan elaborated by the G.A.T.C.E.P.A.C. and Le Corbusier already foresaw.

BCN 2001, THE ODYSSEY OF SPACE

Ei POiNT, photocompossitor a.p.v.

E-MAIL: dauconsult@coac.net

<https://www.lensculture.com/ei-point>